

Ik zie dood gaan als een vlinder...

Woensdag, oktober 13, 2004

Al zes weken loop ik te tobben. . . eerst een maag-darm infectie, een week later zat ik helemaal onder de uitslag, allemaal vreemde dingen. Kreeg ineens zwarte vlekken voor mijn ogen, bijna flauwvallen, 's nachts zo erg zweten dat ik halverwege de nacht mijn matras moest omdraaien, koorts, het superwarm hebben maar wel liggen klappertanden. . .het hield maar niet op. Laat ik toch maar even langs mijn huisarts gaan, krijg ik vast wel een fijn hoestdrankje ofzo.

Zo begint Merel van den Berg haar weblog als zij op 26-jarige leeftijd te horen krijgt dat ze Non-Hodgkin heeft. Ze besluit al haar belevenissen, gedachten en gevoelens aan haar weblog toe te vertrouwen. Dertien maanden lang schrijft zij, vaak met heel veel humor, op haar weblog.

Zaterdag, oktober 16, 2004

VinChristine

Klinkt als een lekker wijntje, maar is de chemo die ik vandaag kreeg.

Hoe gaat een twintiger om met zo'n oneerlijke strijd tegen kanker? Met keuzes maken, pijn en verdriet? Haar weblog is een inspiratiebron voor familie, vrienden, lotgenoten, verpleegkundigen en vele andere belangstellenden, omdat Merel zelf meedenkt en beslissingen maakt tijdens haar ziekte en de kwaliteit van het leven positief bleef benaderen.

Woensdag, mei 25, 2005

Haarwerk

. . .Ik ben na acht maanden shawltjes wel toe aan iets anders. En het leek me heel fijn om niet altijd als kankerpatiënt over straat te moeten. Sommige mensen staan

me echt aan te staren. Dat ben ik echt zat aan 't worden. Hoogste tijd voor een 'haarwerk' dus!

Het passen van de pruiken was hilarisch!

Hi hi. . . Ze vroegen wat voor soort haar ik vroeger had (krullen) en daar gingen ze een beetje soortgelijke modellen bij zoeken. Alleen pruiken met krullen zijn net dode beesten. Echt geen gezicht, een soort oma-dingen (. . .).

Met mijn moeder de ultieme 'wind-test' gedaan, met de raampjes open in de auto en gelukkig bleef ie goed zitten.

Onder de symbolische naam 'Meer', wordt haar weblog uitgegeven in boekvorm (blook). Een van de eerste echte blooks van Nederlandse bodem. Bijzonder is dat zij in haar weblog ook haar momenten van wanhoop en eenzaamheid beschrijft. Dit doet zij als een 'post'. Haar diepste gevoelens houdt zij voor zich zelf. Ze zijn nu openbaar en in het boek, herkenbaar als groene tekst.

Woensdag, september 21, 2005

De realiteit is dat het heel moeilijk zal gaan worden, maar ik ga er gewoon voor. Trouwens, ik kan niet anders. Ik kan me gewoonweg niet voorstellen dat er binnenkort een einde aan zou moeten komen en ik wil me daar ook helemaal niet op instellen. Ik ben er van overtuigd dat als je je op de dood gaat instellen, je ook niet lang meer hebt. Ik stel me dus in op (over) leven.

Het eerste exemplaar van 'Meer' is overhandigd aan Prof. Dr. P.C. Huijgens, hoofd afdeling hematologie van het VUmc. Prof. Dr. Huijgens is onder de indruk van het boek:

'In 'Meer' is te lezen en te voelen hoe levenskracht zich vertalen kan in vechtlust, en ook in uiteindelijke berusting. Zo'n

combinatie zou ook in elke verpleegkundige en dokter aanwezig moeten zijn. Merel is onvergetelijk, dit boek helpt haar niet te vergeten. Het zou op de literatuurlijst van elke student geneeskunde en leerling verpleegkundige moeten staan.'

Reactie van verpleegkundige op het blook:

. . . Merels dagboek geeft een compleet beeld van hoe een leven met kanker zich ontwikkelt, wat het met je doet op emotioneel, lichamelijk gebied maar ook hoe je toekomstperspectief langzaam verandert. Hoe belangrijk familie en vrienden zijn, zo belangrijk voor afleiding, ontspanning en vechtlust. Wat een positieve instelling voor een mens kan betekenen. Dit sieraad mag op onze afdeling niet ontbreken, vind ik!

Verpleegkundige KVA.

'Meer' wordt uitgegeven door de Stichting MEER en is te bestellen via de website: www.merelvandenbergl.nl Het boek kost € 19,50 ISBN: 978-90-9021320-0 De opbrengst van het boek komt ten goede aan de goede doelen: Het VU medisch centrum, Dr. LeShan stichting, Kanker-actueel.nl

...Ik zie doodgaan als een vlinder die uit zijn cocon kruipt. Je lichaam is niet Jij. Het is een tijdelijk onderkomen. De cocon vormt samen met de rups het vergankelijke menselijk lichaam. Symbolisch uitgedrukt betekent doodgaan niets anders dan verhuizen naar een mooiere woning.'...